

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

31 maart 2006

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de dames Tinne Rombouts, Joke Schauvliege en Sabine Poleyn
en de heren Kris Van Dijck, Herman Schueremans en Joris Vandenbroucke –**

betreffende het voortbestaan van kampplaatsen

ADVIES

**namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale
Samenwerking en Toerisme uitgebracht door de heer Jan Loones
aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire.

Vaste leden:

de heren Stefaan Sintobin, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, John Vrancken;
de dames Sabine Poleyn, Miet Smet, de heren Luc Van den Brande, Johan Verstreken;
de heer Marnic De Meulemeester, de dames Stern Demeulenaere, Anne Marie Hoebeke;
de heren Gilbert Bossuyt, Jan Roegiers, mevrouw Anissa Tamsamani.

Plaatsvervangers:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heer Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Christian Verougstraete, mevrouw Linda Vissers;
de heren Hubert Brouns, Ludwig Caluwé, Stefaan De Clerck, mevrouw Trees Merckx-Van Goey;
de heren Jean-Marie Dedecker, Louis Bril, Marc van den Abeelen;
de heren Bart Caron, Kurt De Loor, Jacky Maes.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;
de heer Jan Loones.

Zie:

634 (2005-2006)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de indieners van het voorstel van resolutie	4
A. Toelichting door mevrouw Tinne Rombouts, indiener	4
B. Toelichting door de heer Kris Van Dijck, indiener	5
II. Bespreking	5

DAMES EN HEREN,

Conform artikel 31 van het Reglement van het Vlaams Parlement, vroeg de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media over het in die commissie in behandeling zijnde voorstel van resolutie betreffende het voortbestaan van kampplaatsen, advies aan twee andere parlementaire commissies. De adviesvraag in kwestie was gericht aan respectievelijk de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme en de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed.

Het verzoek om twee andere commissies te vatten met een adviesvraag, werd geformuleerd in een brief, de dato 27 februari 2006, van de heer Dany Vandenbossche, voorzitter van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media aan het Uitgebreid Bureau. Dit laatste besliste op zijn bijeenkomst van 6 maart 2006 om de vraag van de heer Vandenbossche in te willigen.

De Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme beraadslaagde dienovereenkomstig over dit onderwerp op haar bijeenkomst van dinsdag 14 maart 2006. De commissie besloot om het verslag van deze bespreking als advies te beschouwen.

I. TOELICHTING DOOR DE INDIENERS VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE**A. Toelichting door mevrouw Tinne Rombouts, indier**

Bij de aanvang van haar uiteenzetting wijst mevrouw Tinne Rombouts erop dat heel veel mensen met genoegen terugdenken aan de tijd dat ze met de jeugdbeweging op kamp gingen. Ze gaat er dan ook vanuit dat het belang van dergelijke kampervaringen – ook voor de huidige jeugd – niet echt meer aangetoond hoeft te worden. Basisvoorwaarde om op kamp te kunnen gaan is natuurlijk wel dat er voldoende kampplaatsen blijven bestaan. Het aantal verblijven en terreinen dat geschikt is voor dergelijke zomerkampen, neemt echter steeds maar af. Ook de diversiteit van de nog resterende kampplaatsen neemt af.

Door een aantal heel specifieke factoren wordt het zoeken van geschikte kampplaatsen een steeds moeilij-

lijker opgave. De opsomming van die knelpunten zal logischerwijze meteen ook bepalend zijn voor wat de indieners van het voorstel van resolutie precies verlangen van de Vlaamse Regering.

Een eerste belangrijk element hierbij is volgens mevrouw Rombouts dat de rechtszekerheid van heel wat kampplaatsen verloren dreigt te gaan doordat ze zonevreemd gelegen zijn. Daardoor dreigen ze ook niet te kunnen voldoen aan de voorschriften en normen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van ‘Toerisme voor Allen’. Daarom betreft het eerste vraagpunt van het resolutievoorstel de problematiek van de ruimtelijke ordening. Meer bepaald wordt er gevraagd dat in het toekomstige Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen II een aparte visie en een adequaat instrumentarium zou worden opgenomen inzake jeugdkampplaatsen. In afwachting daarvan, en rekening houdende met het feit dat deze problematiek nu reeds acuut is, wordt ook gevraagd een brief te richten aan de gemeenten om effectief zo snel mogelijk de op vandaag bestaande kampplaatsen te regulariseren en in orde te stellen, zodat die tenminste hun rechtszekerheid kunnen behouden en verder goed uitgebaat kunnen worden. Tevens wordt gevraagd een brief te richten aan de provincies, kwestie van hen te attenderen op het feit dat ook binnen de provinciale structuurplannen aandacht moet worden opgebracht voor een degelijke visie op kampplaatsen. Een derde vraagpunt bestaat er in de jongeren effectief te betrekken bij heel dit ruimtelijke orderingsverhaal. Door ze mee te laten participeren in heel dit proces zal men immers wel verplicht zijn om aandacht op te brengen voor hun noden. Ten vierde wordt gevraagd om in verblijfsrecreatieve zones – de enige zones waarin de kampplaatsen zone-eigen zijn – de nodige ruimte te voorzien en/of af te bakenen voor jeugdverblijven en -centra. Een dergelijke afbakening is noodzakelijk omdat de kampplaatsen net in deze zones in concurrentie komen met de ‘sterkere’ toeristische activiteiten, die de kampplaatsen helemaal dreigen weg te dringen.

Naast de problematiek van de ruimtelijke ordening stelt zich ook de kwestie van de diverse op vandaag bestaande regelgevingen. De op de jeugdkampen toepasselijke regelgeving blijkt volgens mevrouw Tinne Rombouts namelijk erg uitgebreid en soms behoorlijk complex te zijn. Daarom wordt in de resolutie enerzijds gevraagd dat er een overzicht zou worden opgesteld van het geheel van de bestaande regelgeving die impact heeft op jeugdkampplaatsen, terwijl er anderzijds ook gevraagd wordt naar een vermin-

dering en vereenvoudiging van de daaraan verbonden administratieve lasten voor de organisatoren van jeugdkampen én voor de (potentiële) kampeigenaars. De regelgeving en de daaraan verbonden administratieve rompslomp werken momenteel immers ontmoedigend. In dat verband verwijst het lid ook naar het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen' en naar het decreet van 3 maart 2004 houdende erkenning en subsidiëring van jeugdherbergen, jeugdkampeer- en jeugdvormingscentra, ondersteuningsstructuren en de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme. Een evaluatie, en desgevallend een aanpassing, van deze twee decreten dringt zich immers op.

In een derde punt vraagt het resolutievoorstel dat de nodige acties zouden worden ondernomen om de hoeveelheid, de kwaliteit en de diversiteit van het aanbod aan kampplaatsen te handhaven en te versterken. Inzake de kwaliteitsvereisten wijst mevrouw Rombouts er nog op dat jeugdkampplaatsen een heel specifieke verblijfsvorm zijn, die – wars van elke luxe – vraagt om een eigen afwijkende kwaliteitsnormering. Deze heel eigen kwaliteitsnormering moet er ook voor zorgen dat (potentiële) kampplaatsseigenaars niet ontmoedigd of afgeschrikt worden. Wat dan de vraag naar diversiteit betreft, preciseert de spreekster dat er, om het wat lapidair te stellen, langzamerhand een situatie dreigt te groeien waarin er enkel nog op kamp kan worden gegaan vlakbij het dorpsplein. Gezien op kamp gaan in wezen toch een vorm van 'wereldverkenning' is, zou het ongezond zijn als men alleen nog onder de kerktoeren kon kamperen.

Tenslotte wordt in het resolutievoorstel ook gevraagd dat er een rondetafel zou worden georganiseerd met alle betrokkenen, om een toekomstgerichte totaalvisie op kampplaatsen te ontwikkelen. Vele actoren uit die sector zijn er immers van overtuigd dat zonder een dergelijke toekomstvisie het kampgebeuren op termijn zelfs helemaal dreigt te verdwijnen.

Rekening houdende met het feit dat deze hele kwestie nauw aansluit bij de bevoegdheid over het beleidsdomein toerisme – dat tot het werkdomein van de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme behoort – hebben de indieners van het resolutievoorstel het opportuun geoordeeld om over deze verschillende punten het advies te vragen van deze commissie.

B. Toelichting door de heer Kris Van Dijck, indiener

Bij wege van achtergrondsituering van de adviesvraag laat de heer Kris Van Dijck opmerken dat het resolutievoorstel is toegewezen aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, waar het op 23 februari jongstleden ook reeds werd ingeleid. De indieners van het voorstel zijn voornamelijk actief rond het jeugdwerk. Daarom voelden zij behoefte aan de inbreng van experts inzake respectievelijk toerisme en ruimtelijke ordening. Vandaar ook de dubbele adviesvraag vanuit de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

Vermits de toeristische sector in zijn algemeenheid ook vaak geconfronteerd wordt met problemen van ruimtelijke ordening, ligt het in de lijn van de logica dat jeugdwerk en toerisme elkaar in deze zouden vinden. De adviesvraag aan de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme moet dus deels ook worden gezien als een zoektocht naar medestanders in dit dossier. Het is trouwens een kwestie van wederzijds voordeel. Ook de toeristische sector heeft immers belang bij samenwerking met de jeugdsector. Heel misschien kan de jeugdkampenproblematiek namelijk een breekijzer vormen voor de ruimtelijke orderingsproblemen van de ruimere toeristische sector.

II. BESPREKING

Als gewezen jeugdleider verheugt het de heer *Stefaan Sintobin* te kunnen melden dat zijn fractie zich achter dit voorstel van resolutie zal scharen.

Ook de heer *Jan Loones* verklaart dat hij, in globo, de bekommernissen deelt die ten grondslag liggen aan dit resolutievoorstel. Hij erkent ook grif dat het toerisme in Vlaanderen historisch mee zijn oorsprong vindt in het vakantiekolonie-gebeuren, dat tot de dag van vandaag nog blijkt door te werken in de geest van heel wat mensen. Ook in de toeristische sector staat het belang van een degelijke georganiseerde opvang van jongeren dus buiten kijf. Wie de jeugd heeft, heeft immers de toekomst. Deze overweging belet evenwel niet dat zijn invalshoek ten aanzien van een en ander niet geheel identiek is aan die van de resolutie-indieners. Hij wil dan ook enige, weliswaar constructieve, kanttekeningen maken bij het voorstel van resolutie.

Vooreerst heeft hij enige bedenkingen bij het gehanteerde resolutie-instrument. Meer bepaald wijst hij

erop dat men momenteel reeds behoorlijk ver gevorderd blijkt te zijn met het opstellen van een algemeen logiesdecreet. Het is dus maar de vraag hoe de inhoud van het voorliggende resolutievoorstel zich zal verhouden tot dit op stapel staande kaderdecreet. Worden de jeugdkampen met andere woorden de eerste uitzondering op het algemene kader of zal men ervoor kiezen om ook dit gegeven op te nemen in het kaderdecreet? Door een uitzondering toe te staan voor de jeugdkampen, zou er ongetwijfeld een precedent worden geschapen en zouden dra ook andere sectoren een uitzondering vragen. Het opzet van het kaderdecreet zou daardoor voor een groot deel onderuit gehaald worden. Voor de heer Loones is het in elk geval duidelijk dat de zaak moet worden ingepast binnen het algemene logiesdecreet.

Daarnaast erkent hij volmondig het probleem van de ondoorzichtige en veel te omvattende regelgeving. Ook in zijn gemeente heeft dit mee geleid tot het verdwijnen van twee kampplaatsen. Opnieuw is dit voornamelijk een kwestie van ruimtelijke ordening. In het geval van de door hem genoemde opgedoekte kampplaatsen bleek een ervan in een natuurgebied, met name een bosgebied, te liggen, terwijl de andere in een landbouwgebied lag dat ook nog eens onder het duinendecreet viel.

De heer Loones wenst tegelijk ook de rol te nuanceren die de gemeentebesturen kunnen spelen bij het instandhouden van dergelijke zonevrije kampplaatsen. De gemeentebesturen kunnen de zaak, mits veel welwillendheid, ongetwijfeld wat rekken, maar finaal kunnen ze toch de doorslag niet geven. Ook in de twee door hem genoemde gevallen hebben de exploitanten van de kampplaatsen uiteindelijk de handdoek in de ring moeten gooien. De resolutie heeft dus misschien wat te hoog gespannen verwachtingen ten aanzien van de gemeentebesturen. Maar anderzijds heeft ze toch ook de verdienste dat ze oog heeft voor de administratieve problemen van zowel de organisatoren van jeugdkampen als van de exploitanten van kampplaatsen. In dat opzicht is het voorstel van resolutie dus zeker niet eenzijdig.

Een laatste opmerking van de heer Loones betreft de vraag naar het organiseren van een rondetafel met alle betrokken sectoren. Dienaangaande verklaart hij – door ervaring wijs geworden – niet echt veel heil te verwachten van een dergelijke grote overlegronde. De kernproblemen zijn onderhand immers genoegzaam bekend, namelijk ruimtelijke ordening en administratieve overlast. Voor de oplossing hiervan is een ron-

detafel zeker niet het meest aangewezen instrument, wel integendeel. In deze zou een dergelijk groot overleg quasi zeker alleen tot extra tijdverlies leiden.

Afsluitend concludeert de heer Loones dat de bedoeling van het resolutievoorstel zeker lovenswaardig is, maar dat – alles in acht genomen – het hem niet aangewezen lijkt om deze specifieke materie buiten het op stapel staande algemene logiesdecreet te houden.

Mevrouw *Sabine Poleyn* verklaart dat ze, als indier van het voorstel van resolutie, vanzelfsprekend volledig achter de inhoud van het document staat. Daarnaast is ze ook de overtuiging toegedaan dat het resolutievoorstel vanuit de invalshoek toerisme eveneens zeer de moeite waard is. Terzake is ze het enerzijds eens met de heer Loones dat het beleid inzake toerisme zo coherent mogelijk moet zijn, maar anderzijds verdient het luik jeugdtoerisme het ook om op een volwaardige wijze te worden ingepast in een dergelijke coherente beleidsvisie op toerisme.

Haars inziens moet het mogelijk zijn om zonder veel problemen de specificiteit van de jeugdkampen te erkennen binnen de sector toerisme. Ze verwijst hiervoor naar een vraag om uitleg die ze in juni 2005 heeft gesteld naar aanleiding van de aangekondigde Strategienota Jeugdtoerisme. Daaruit bleek immers dat het bij overheidsinitiatieven inzake jeugdtoerisme vooral ging over grote gebouwen. Tentenkampen bleken niet echt te passen in dat kader. Nochtans zijn de jaarlijkse kampen voor de meeste jeugdbewegingen zeker even belangrijk als de grote verblijfsinfrastructuur die de overheid mee aanbiedt. Voor mevrouw Poleyn ligt de conclusie dan ook voor de hand: het jeugdtoerisme, in al zijn facetten, moet een goede plaats krijgen binnen een ruimere, coherente totaalvisie op toerisme.

Mevrouw Sabine Poleyn betwist tenslotte dat de organisatie van een grote rondetafel over dit onderwerp inherent tijdverlies zou zijn. Om te voorkomen dat er oeverloos gepraat zou worden over de formulering van een algemene visie, volstaat het volgens haar om de deelnemers aan de rondetafel te vatten met een aantal concrete agendapunten. Op die manier kunnen ook concrete suggesties voor het oplossen van de problemen van de zonevrij gelegde kampplaatsen en de administratieve overlast voor organisatoren en kampplaats eigenaars rechtstreeks ter discussie worden gelegd. Er kunnen verantwoordelijken voor het uitdokteren van oplossingen worden aangeduid en er kan gewerkt worden met een strikte timing. Een

nuchtere en pragmatische aanpak van het rondetafeloverleg kan volgens mevrouw Poleyn dus zeker werkbare resultaten opleveren. Mogelijks kan ook het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) hier toe een waardevolle bijdrage leveren, door te zorgen voor het nodige cijfermateriaal over het toeristisch gebeuren. De rondetafel kan deze gegevens gebruiken om er haar werkzaamheden mee te onderbouwen.

De heer *Marnic De Meulemeester* verklaart dat de VLD-fractie zich principieel kan terugvinden in het voorliggende resolutievoorstel en het dus zal steunen. Doordat hun kampeerplaatsen in zonevreemd gebied liggen, verkeren heel wat eigenaars immers in een rechtsonzekere situatie. Aangezien ze niet meer voldoen aan de in het decreet van 18 juli 2003 opgenomen voorschriften en normen, dreigen ze hun erkenning te verliezen en de in het decreet voorziene subsidies mis te lopen. De ernst van deze problematiek wordt geïllustreerd door cijfers van het jaar 2005, waaruit blijkt dat niet minder dan 45 percent van de jeugdverblijfscentra, jeugdlokalen en kampplaatsen zonevreemd zijn. Het probleem is dus niet beperkt tot enkele individuele gevallen, maar is van structurele aard.

Rekening houdend met het succes van de jeugdbewegingen en de als gevolg hiervan steeds toenemende vraag naar een groter aanbod van jeugdkampeerplaatsen, is het volgens de heer De Meulemeester duidelijk dat er op termijn omvattende en drastische maatregelen nodig zijn. In zijn nota 'Op kamp gaan' erkent trouwens ook minister Bert Anciaux de behoefte aan een omvattende en integrale benadering van deze problematiek. Hij kondigde hiertoe overleg aan met de andere beleidsvelden, maar in het Vlaams Jeugdbeleidsplan werden desalniettemin geen concrete oplossingen aangereikt. Een reden temeer dus om het voorstel van resolutie te ondersteunen.

Specifiek voor wat het toeristisch aspect van deze kwestie betreft, beaamt ook de heer Marnic De Meulemeester dat de kern van het probleem erin bestaat dat de ruimtebalans met betrekking tot recreatie zo goed als uitgeput is. In het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen 2020 zal dan ook grondig onderzocht moeten worden welke ruimte er hiervoor kan gereserveerd worden. Volgens minister Van Mechelen moet daarbij geen minimum of maximum bepaald worden, maar moet er daarentegen gezorgd worden voor voldoende ruimte voor de aanleg van dergelijke terreinen.

Hoe dit concreet dient te verlopen is natuurlijk nog maar de vraag, vooral omdat er zich ook langs de

aanbodzijde een probleem stelt. In de sector toerisme en recreatie dringt de nuchtere vaststelling zich immers op dat men per definitie geneigd zal zijn om meer aandacht te besteden aan zaken die meer opbrengen. Op het platteland zal men bijvoorbeeld een gastenkamer voor een gezin verkiezen boven een kampplaats voor de jeugd, aangezien aan die laatste minder te verdienen valt. Op die manier komt het toerisme door jeugdbewegingen en -verenigingen echt in het gedrang. Om al die redenen wenst de VLD-fractie dan ook – mee vanuit de commissie bevoegd voor toerisme – een krachtig signaal te geven dat de jeugdkampplaatsen behouden en waar nodig gereguleerd moeten worden.

In haar repliek verklaart mevrouw *Tinne Rombouts*, indiener, dat ze in zekere zin wel begrip kan opbrengen voor de door de heer Loones ontwikkelde redenering dat deze kwestie eigenlijk zou moeten worden ingepast in het op stapel staande algemene logiesdecreet. Tegelijk drukt ze echter ook de vrees uit dat de specificiteit van jeugdkampen onvoldoende aan bod zal kunnen komen in een dergelijk kaderdecreet. En dit a fortiori als – zoals verwacht mag worden – het decreet in kwestie de toeristische sector vooral zal benaderen als een harde economische sector. De economische return is bij jeugdkampen immers minimaal en zeker geen doorslaggevende factor. Daarnaast illustreert het door mevrouw Poleyn aangehaalde voorbeeld van het decreet van 18 juli 2003 ook perfect hoe moeilijk het wel is om de specificiteit van het jeugdkamperen in te passen in een ruimer decreet. Elke toekomstige regeling zal dus oog moeten hebben voor deze twee knelpunten.

In het verlengde daarvan spreekt ook de heer *Kris Van Dijck*, indiener, zich uit voor de – eventueel gedeeltelijke – incorporatie van deze problematiek in het komende algemene logiesdecreet. Ten gronde is een resolutie een aanbeveling aan de Vlaamse Regering om rond een bepaald onderwerp actie te ondernemen. De door de Vlaamse Regering ondernomen actie kan dan resulteren in een decreet. Momenteel is er zeker ruimte voor een dergelijk decretaal optreden, aangezien het huidige instrumentarium grote leemtes vertoont. Als voorbeelden hiervan haalt de heer Van Dijck de vakantiewoningen en het aanbieden van gastenkamers met ontbijt aan. Bij gebreke aan een degelijke regeling hiervoor, vallen de aanbieders onmiddellijk onder de, voor hen veel te zware, hotelwetgeving. Het is dus zeker aanbevelenswaardig om de brede waaier van opties die momenteel bestaat (en waartoe bijvoorbeeld ook de in toeristisch opzicht wat atypische jeugdkampen en het paalkamperen behoren) op te nemen in een degelijk overkoepe-

lend decreet dat alle vormen van logiesverstrekking bestrijkt. Basisvoorwaarde daarvoor is natuurlijk wel dat alle logiesvormen daarin hun eigenheid kunnen behouden, ongeacht hun omvang of hun commercieel gewicht.

De verslaggever,

Jan LOONES

De voorzitter,

Karim VAN OVERMEIRE
